

BØF TIL PAVEN

EN FARCE

KAJ HIMMELSTRUP

© Kaj Himmelstrup

PERSONERNE

Advokat Thomsen

Valborg, hans mor

Charlotte, hans sekretær

Charlottes mor

Roberto

Jensen fra Told & Skat

SCENEN

Handlingen foregår i forkontoret hos advokat Thomsen. Rummet ånder af god, gammeldags hæderlighed med paneler på væggene og smagfulde malerier i guldramme, blandt andet et portræt af Thomsens far.

Udover Charlottes arbejdsplads med computer og diverse kontorudstyr er der en sofagruppe i nobel mahogni og et antikt glasskab med glas og flasker og kopper i kongeligt porcelæn. En slank hvid vase med en enkelt rose på Charlottes skrivebord understreger det stilfulde miljø.

Der er tre udgange. En hoveddør direkte ud til trappen, en dør ind til Thomsens kontor og en dør eller åbning, der fører til køkken, arkiv og toilet.

1. AKT

Thomsen står med armene om den grædende Charlotte og trøster hende.

THOMSEN

Lille skat, det skal nok gå alt sammen. Tag du det bare helt roligt.

CHARLOTTE

Det er ikke til at holde ud.

THOMSEN

Det forstår jeg fuldstændig. Jeg følger dig hjem i aften, du skal ikke være alene. Så er alt godt, ikke?

Charlotte snøfter bekræftende og lægger hovedet til hans bryst. Hoveddøren går op. Valborg kommer ind.

VALBORG

Eigil!!

THOMSEN

Ja, mor.

VALBORG

Charlotte er din sekretær.

THOMSEN

Kan du ikke se jeg trøster hende.

VALBORG

Skal det nu hedde trøst?

THOMSEN

Altså, hun kommer lige fra hospitalet. Hendes mor er blevet indlagt.

VALBORG

Ser man det.

THOMSEN

Ja, det ser man. På den ...

Charlotte snøfter højlydt.

VALBORG

På den hvad?

THOMSEN

På den lukkede afdeling.

Charlotte hulker.

Du kan lige så godt få det sagt.

Valborgs ansigtsudtryk siger tydeligt, at det undrer ikke hende. Charlotte åbner sin taske og tager et lommestørklæde, men taber tasken, så indholdet ryger ud.

Nu skal jeg.

Han samler tingene op, mens hun tørrer øjnene. Han finder et plastickort, kaster et kort blik op på hende og putter det i lommen, uden at hun ser det. Telefonen ringer. Og ringer en gang til.

VALBORG

Kan hun så ikke tage telefonen?

CHARLOTTE

Jo selvfølgelig, fru Thomsen.

Hun tager den.

Thomsens advoka ...

Hun lægger hånden over røret. Til Thomsen:

Det er ham med tobakken.

Thomsen giver tegn til, at han tager telefonen inde på sit eget kontor.

Et øjeblik.

Thomsen går ind på kontoret. Charlotte lægger røret.

VALBORG

Hvad har vi med tobak at gøre?

CHARLOTTE

Spørg hellere Thomsen.

VALBORG

Du må da vide det. Du ser alle papirerne.

CHARLOTTE

Der er ingen papirer.

VALBORG

Er det da en ny sag?

CHARLOTTE

Det kan man ikke sige.

VALBORG

Der er ellers længe mellem dem, efterhånden.

CHARLOTTE

Det kan man godt sige.

VALBORG

Det var der ikke dengang min mand levede. Han havde sager hele tiden. Men efter at Eigil har taget over - ...
Hvad ville han?

CHARLOTTE

Hvem?

VALBORG

Ham med tobakken? ... Hvis det ikke var en sag.

CHARLOTTE

Det kan jeg ikke sådan sige.

VALBORG

Skal jeg nu pludselig holdes udenfor? Jeg har ret til at vide det. Jeg har en part i firmaet, glem ikke det.

CHARLOTTE

Det glemmer vi aldrig, fru Thomsen.

VALBORG

Jeg er også hans mor!

CHARLOTTE

Det er noget med en tobaksmark.

VALBORG

En tobaksmark?

CHARLOTTE

Ja.

VALBORG

Vi har ikke tobaksmarker i Danmark, Charlotte!

CHARLOTTE

Den ligger på Sicilien.

VALBORG

Hvad gør den?

CHARLOTTE

Thomsen har købt den.

VALBORG

Uden at spørge mig?

CHARLOTTE

Det er en investering.

VALBORG

En investering?

CHARLOTTE

Køb jord, sagde han. Det laves ikke mere.

Thomsen kommer tilbage fra sit kontor.

VALBORG

Du skal til at dyrke tobak, hører jeg.

THOMSEN

Mig?

VALBORG

Hvorfor skulle det holdes hemmeligt?

THOMSEN

Det skulle det da heller ikke. Vel Charlotte? Vi ville bare skåne dig.

VALBORG

Du kan godt tage det smil af. Hvad skal vi med en tobaksmark på Sicilien? Du har værsgo at fortsætte hvor din far slap. Med ærligt og redeligt sagførerarbejde. Du har arvet alle tiders blomstrende forretning, min dreng.

THOMSEN

Altså, mor ...

VALBORG

Men du ejer ikke hans format -

sideblik til Charlotte

- og slet ikke hans moral.

THOMSEN

Hvis jeg lige må have lov. Den tobaksmark handler i høj grad om moral. Når vi investerer i Sicilien, så er det for at støtte de fattige bønder og det europæiske fællesskab. Det er simpelt hen en moralsk pligt.

VALBORG

Hvad er det?

THOMSEN

Det er en kærlighedsgerning.

VALBORG

Hvabehar?

THOMSEN

Det ville pastor Holm kalde det.

VALBORG

Det er jeg ikke sikker på.

THOMSEN

Fornægter du pastor Holm?

VALBORG

Du kan sige hvad du vil. Jeg vil ikke have det. Din far grundlagde et sagførerfirma, ikke et socialkontor. Hvorfor i alverden skulle vi understøtte Sicilien?

CHARLOTTE

Det gør vi da heller ikke, fru Thomsen. Det er os, der får pengene.

THOMSEN

Charlotte!

VALBORG

Hvad for penge?

CHARLOTTE

Dem fra EU.

THOMSEN *til Charlotte*

Jeg tror vi trænger til kaffe. Nu!

Charlotte forsvinder hurtigt ud i køkkenet.

VALBORG

Hvad i alverden er det du har rodet os ind i? EU! Det er jo politik. Det holdt din far sig altid fra. Det her er et hæderligt foretagende.

THOMSEN

Vi er på røven, mor.

VALBORG

Tal ordentligt.

THOMSEN

Jamen det er vi altså.

VALBORG

Sikke noget sludder. I din fars tid myldrede det med klienter. Du kan bare tage dig sammen.

THOMSEN

Du lever i fortiden, mor. Fars forretning blomstrer ikke mere. Kassen er tom. De gamle kunder er væk. De lever af skattesnyd og sort arbejde. Der er ikke brug for en hæderlig sagfører mere. Sådan er Danmark i dag, mor, det er på høje tid du vågner op.

VALBORG

Der må da stadig være noget at lave - med at skrive skøder og den slags.

THOMSEN

Den fidus har bankerne snuppet. Alle stjæler fra hinanden. Ærligt arbejde findes ikke. Den eneste vej ud af moradset, det er at tænke kreativt.

VALBORG

En kreativ tobaksmark.

THOMSEN

Du kan selv vælge. Det er den eller bistandskontoret.

VALBORG

Din far ville ikke have rørt den med en ildtang.

THOMSEN

Jeg ved det, mor, jeg ved det. Men foreløbig giver den mark altså 400.000.

VALBORG

Hvad gør den?

THOMSEN

400.000 tyske D-mark.

VALBORG

Det er da løgn.

THOMSEN

Tal ordentligt, mor.

VALBORG

Hvad har det med EU at gøre?

THOMSEN

EU støtter produktionen, så vi kan hæve livskvaliteten på Sicilien. Smukt formål, ikke? Pastor Holm ville give det sin velsignelse.

VALBORG

Du sagde også foreløbig? Hvad mente du med det?

THOMSEN

Ja, senere kommer der tilskud til kunstvandring og forædling plus renteudligningsbidrag og eksportstøtte og den slags. Det bliver noget med seks nuller, lille mor. Men hvis du hellere vil sælge Volvoen og gå på bi...

VALBORG

Ti stille.

THOMSEN

Du kan lige så godt vænne dig til det. Det er nye tider her i huset.

VALBORG

Nu du siger det. Den fine gamle forretning med de antikke møbler ... ham nede i stuen ... nu er der udlejning af karnevalsdragter. Verden er et galehus. Og vi skal altså sælge tobak. Det skal vel ikke foregå her?

THOMSEN

Det var jo det, vi ville skåne dig for. Alt det praktiske.
Den skal eksporteres.

VALBORG

Hvorhen?

THOMSEN

Du behøver ikke bekymre dig. Jeg skal nok tage mig af
det.

VALBORG

Jeg har ret til at vide det.

THOMSEN

Naturligvis, mor. Den skal nok til U-landene et eller andet
sted.

*Charlotte kommer med kaffen og henter kopper i
skabet, som hun sætter på sofabordet.*

VALBORG

Det havde jeg ligegodt ikke drømt om. Thomsens
efterfølger, tobakseksportør. Og jeg, som ikke ryger.

Thomsen skænker.

Hvorfor sælger vi den ikke i Danmark?

CHARLOTTE

Italiensk tobak? Det er strengt forbudt.

VALBORG

Blander EU sig også i det?

CHARLOTTE

Heldigvis da. Den er sundhedsskadelig. Der er alt for
meget nikotin i.

VALBORG

Men U-landene må godt få den? Det gør vi altså ikke,
Eigil, det er umoralsk.

THOMSEN

Kender du nogen i U-landene?

VALBORG

Vi gør det ikke. Så dybt kan man ikke synke. Ja, du kan
måske, men jeg gør det ikke. Og jeg har stadig en part i

det her firma. Du sælger den tobaksmark, og det kan ikke gå for hurtigt.- Du har glemt småkagerne.

CHARLOTTE

Uha da.

Hun går ud i køkkenet.

THOMSEN

Tag det roligt. Det med U-landene var bare en spøg.

VALBORG

Hvor skal den så sendes hen?

THOMSEN

Lige et øjeblik.

Han tager plastickortet op af lommen, kikker på det og taster noget ind på computeren.

Ja ja ... 0, 6, 72, sådan. Har du ikke hørt, at verden er blevet global, mor? Vi følger bare med.

VALBORG

Og du sværger på at alt går ærligt til?

Charlotte kommer tilbage med småkager på et lille fad.

THOMSEN

Naturligvis. Tag en småkage.

Til Charlotte:

Du tabte det her.

Han giver hende plastickortet.

CHARLOTTE

Gud, min mors sygesikringskort.

Roberto kommer ind ad hoveddøren med to ens papæsker.

ROBERTO

Buongiorno! - Ah - du har gæster? Bella donna.

THOMSEN

Det er min mor.

ROBERTO

Mama Thomsen, mig en fornøjelse.

*Han stiller papæskerne på Charlottes skrivebord
og giver chevaleresk hånd til Valborg. Han
klapper den ene papkasse. Til Thomsen:*

Den her er klar til banken. Gamle sedler som aftalt.

THOMSEN

Hvad er der i den anden?

*Roberto tager en farvestrålende konservesdåse op
af den anden kasse og giver den til Thomsen.*

ROBERTO

Prego. En lille vareprøve.

THOMSEN

Nå, sådan ser den ud.

Læser højt:

Luksuspaté fra den grønne ø. - Flot emballage.

Roberto giver Valborg en dåse magen til.

ROBERTO

Hvad siger mamma?

VALBORG *læser højt*

Oksekød. Førsteklasses irsk kvalitet.

Til Thomsen:

Er det nogen, du har bestilt?

ROBERTO

20.000 i alt.

VALBORG

Hvad siger De?

ROBERTO

Tyve tusind.

VALBORG *til Thomsen*

Har du bestilt 20.000 dåser paté?

ROBERTO

De står i frihavnen.

VALBORG *til Thomsen*

Du siger ikke, at vi også skal sælge paté?

ROBERTO *efter et gourmet-smækkys*

Molto delicato.

VALBORG

Egil.

THOMSEN

Ja, mor.

VALBORG *peger på hans dør*

Jeg må tale med dig.

Valborg og Thomsen går ind i Thomsens kontor.

ROBERTO

Bella Senorita, endelig er vi alene.

Han snupper rosen fra den hvide vase på skrivebordet, anbringer den på tværs i munden og spiller viril latiner.

CHARLOTTE

Du kan godt spare dig.

ROBERTO

Får man aldrig et kærligt ord? Un bacio?

CHARLOTTE

Du lugter af gris.

Han sætter rosen tilbage.

ROBERTO

Det er sgu da ikke min skyld. Momento.

Han tager nogle papirer frem, som han rækker til Charlotte.

Her er de.

CHARLOTTE

Toldpapirerne?

ROBERTO

Si, si, toldpapirerne. 367 grise den ene vej, 367 den anden vej.

CHARLOTTE

Du kan give dem til Eigil.

ROBERTO

Er der mere kaffe?

CHARLOTTE

Si.

ROBERTO

Får jeg en kop?

CHARLOTTE

Du kan selv tage.

ROBERTO

Bliver man ikke opvartet?

CHARLOTTE

Mors lille gris er ikke hjemme i Italien.

Roberto tager en kop i skabet. Thomsen og Valborg kommer tilbage.

VALBORG

De må undskylde, at jeg sådan bortførte min søn. Jeg måtte lige have rede på det der med dåserne.

ROBERTO *til Thomsen*

Problema grande?

VALBORG

Overhovedet ikke. Jeg vil bare følge lidt med i hvad der sker. Jeg har en part i firmaet, skal jeg sige Dem.

ROBERTO *til Thomsen*

Det har du ikke sagt.

VALBORG

Jeg får alt at vide.

ROBERTO

Gør du det? Alt?

Bag Valborg står Thomsen og ryster energisk på hovedet og gør afværgende tegn. Roberto ser ham ikke.

VALBORG

Sid ned, hr. Roberto. Så giver vi en kop kaffe. - Sukker og fløde?

ROBERTO

Ja tak. Grazie.

Valborg giver tegn til Charlotte om at hende sukker og fløde.

Det er dejligt at blive opvartet.

Charlotte går ud.

VALBORG

Hvad er det der?

ROBERT

Toldpapirerne.

Han vil give dem til Thomsen, men Valborg tager dem.

THOMSEN

Mor!

VALBORG

Skal jeg nu holdes uden for igen?

THOMSEN

De kan da ikke interessere dig?

VALBORG

Jo det ved gud de kan. Har man part i firmaet, har man også et ansvar, ikke sandt?

ROBERTO

Ansvar? No, no. Ikke mig.

VALBORG kikker i papirerne
Sig mig - var patéen ikke fra Irland?

ROBERTO

Si.

VALBORG

Hvorfor står der så Norge? - *Hun blader og læser:*
Sverige, Norge, Sverige, Norge, Sverige - ??

ROBERTO

Det der handler ikke om patéerne.

VALBORG

Hvad handler det så om?

THOMSEN

Lige et øjeblik.

Til Roberto:

Skulle du ikke i banken med den der?

ROBERTO

Nu?

THOMSEN

Det er på høje tid.

*Han giver Roberto den papkasse, der var patéer i
og skubber ham ud ad hoveddøren.*

VALBORG

Det handler om grise, står der. 367.

THOMSEN

Det må være en fejl.

VALBORG

Ja tak. Du var ikke god til at lyve, da du var lille, og det er
ikke blevet bedre med alderen, min dreng. Nu må det
være slut.

Charlotte kommer tilbage med sukker og fløde.

THOMSEN

Jamen der er ikke flere hemmeligheder. Som jeg sagde
for et øjeblik siden: Jeg har gjort rent bord.

CHARLOTTE

Har du det?

VALBORG

Jeg mangler bare forklaringen på de 367 grise.

CHARLOTTE

Jamen det er da meget simpelt. Det var nogle Roberto kørte over til Sverige. - Hvad er der blevet af ham?

VALBORG

Hvad skulle de grise i Sverige?

CHARLOTTE

De skulle videre til Norge, ja og så tilbage igen, ikke.

VALBORG

Hvorfor det?

CHARLOTTE

For at få et stempel i tolden. Det er der fidusen ligger.

VALBORG

Fidusen?

Hun ser på Thomsen. Han tager tilløb til en bortforklaring, men når det ikke.

CHARLOTTE

Sverige er med i EU, det er Norge ikke. Altså får man eksportstøtte, når grisene kører fra Sverige til Norge.

VALBORG

Eksportstøtte?

CHARLOTTE

Ja. *Importstøtte*, det er når de kører tilbage.

VALBORG

Kører grisene tilbage?

CHARLOTTE

Ja da.

VALBORG

De samme grise?

CHARLOTTE

Naturligvis.

VALBORG

Hvorfor er der så så mange papirer og så mange stempler?

CHARLOTTE

Det er fordi grænsen er så lang, fru Thomsen. Med en

masse overgange. Frem og tilbage.

VALBORG

Og EU-støtte hver gang?

CHARLOTTE

Det er klart.

VALBORG *til Thomsen*

Så er de grise altså endt oppe ved polarcirklen?

CHARLOTTE

Nej da ...

VALBORG

Ja tak. Jeg tror nok, vi gerne vil være alene et øjeblik, ikke sandt Eigil?

CHARLOTTE

Bevares.

Charlotte går ud.

VALBORG

Du havde gjort rent bord, sagde du?

Charlottes mor kommer ind ad hoveddøren.

CHARLOTTES MOR

Thomsen?

THOMSEN

Ja.

CHARLOTTES MOR

Fru Thomsen?

VALBORG

Ja.

CHARLOTTES MOR

De er rigtig nok et nydeligt par.

THOMSEN

Jeg har vist ikke fornøjelsen ...

CHARLOTTES MOR

Lad vær og afbryd. Nu er det mig, der taler. Jeg siger det

lige ud. Jeg er træt af Deres rykkerskrivelser. Jeg har aldrig før fået rykkere, og nu sender De mig hele to.

THOMSEN

Har jeg sendt to rykkerskrivelser?

CHARLOTTES MOR

Kan De ikke engang tælle?

THOMSEN

Sig mig, tror De ikke, De er gået forkert?

CHARLOTTES MOR

Så er det godt. Jeg er her for at betale.

THOMSEN

Hvad er det, De vil betale?

CHARLOTTES MOR

Lille frue, jeg tror, De skal få Deres mand indlagt. Hvis han ikke kan huske en sag som den her, så har De et alvorligt problem.

VALBORG

Jeg er ikke hans frue.

CHARLOTTES MOR

Hvad er De ikke?

Til Thomsen:

Hvad er De dog for et menneske? Nu tager vi det langsomt og forfra. De har et aktieselskab.

THOMSEN

Mig?

CHARLOTTES MOR

Den er da helt gal. Deres mand har lige oprettet et aktieselskab. Med millioner i. Og nu kan han ikke engang huske det. Indlæg ham, siger jeg. Indlæg ham. Det kan ikke gå hurtigt nok. Se nu her.

Hun tager et brev op af sin håndtaske.

Står der ikke højt og tydeligt, at jeg har købt aktier i hans aktieselskab?

Hun rækker brevet til Valborg. Valborg lægger

toldpapirerne på det lille bord og tager brevet.

THOMSEN

Det må være en fejltagelse.

CHARLOTTES MOR

Nu skal De ikke prøve at sno Dem udenom. Jeg har købt Deres aktier, og jeg er her for at betale. Mig skal De ikke klippe korthåret.

Til Valborg:

Det ser ikke ud, som om jeg er gået forkert, vel?

Charlotte kommer ind.

CHARLOTTE

Mor!?!

CHARLOTTES MOR

Hvorfor er der ikke nogen kop til mig?

CHARLOTTE

Hvad i alverden laver du her?

CHARLOTTES MOR

Og så er det ingefærkager! Jeg kan ikke fordrage ingefær, det ved du godt.

THOMSEN

Jeg troede, hun var indlagt?

CHARLOTTES MOR

Selvfølge er jeg indlagt. Det skal vel ikke forhindre mig i at passe mine forretninger.

CHARLOTTE

Hvad?

CHARLOTTES MOR

Jeg er her for at betale mine aktier. Ved du ikke det?

Til Thomsen:

De har da ikke styr på noget som helst.

CHARLOTTE

Mor, du har ingen aktier.

CHARLOTTES MOR

Det har jeg vel nok. Jeg har lige købt dem, og jeg er her for at betale, hvor tit skal jeg sige det?

CHARLOTTE

Tror du ikke hellere jeg skulle følge dig tilbage til hospitalet?

CHARLOTTES MOR

Lige et øjeblik. Her er checken. 80 millioner.

Hun tager et busklippekort op af tasken.

Tror du mig så?

CHARLOTTE

Mor, det er et buskort.

CHARLOTTES MOR

Det er en check på 80 millioner kroner til den søde mand. Den *er* stemplet, tretten, tredive. Pengene passer.

Hun giver buskortet til Thomsen.

Men så er der én ting, jeg meget gerne vil vide.

VALBORG

Ja, lad os få en forklaring.

CHARLOTTES MOR

Lad vær og bland Dem.

Til Thomsen:

Hvorfor er der kun købt ingefærkager?

Thomsen slår ud med armene. Til Valborg:

Hvorfor har *De* ikke købt småkager? De må da vide, at én slags småkager er for lidt, når Deres mand inviterer på kaffe. Hvordan kan han overhovedet være tjent med at have Dem rendende her?

CHARLOTTE

Mor?

CHARLOTTES MOR

Ti stille. Kan du ikke høre, jeg er ved at lære en fuldstændig uduelig husmor hvad det kræver at være den

fuldendte værtinde?

CHARLOTTE

Vi har kager i køkkenet.

CHARLOTTES MOR

Hvad slags?

CHARLOTTE

De små runde med chokolade på.

CHARLOTTES MOR

Hvor er køkkenet?

Hun går ud i køkkenet, fulgt af Charlotte, der lukker døren efter sig med et undskyldende blik til Thomsen.

THOMSEN

Det var Charlottes mor.

VALBORG

Det forstod jeg.

THOMSEN

Hun må være rendt fra hospitalet. Hun er helt utilregnelig, det kan enhver vist se.

VALBORG

Og alligevel har hun købt aktier for firs millioner.

THOMSEN

Og betalt med et buskort. Det er det glade vanvid.

VALBORG *vifter med brevet*

Du er ikke enig med fondsbørsen, min dreng. Du har et aktieselskab.

THOMSEN

Står der det?

VALBORG

Ja. Fondsbørsen mangler hendes personnummer.

THOMSEN

Det er altså fuldt lovligt at oprette aktieselskaber.

VALBORG

Og sælge for 80 millioner kroner aktier til en gammel,

sindsforvirret kone, der ikke ejer fem flade øre? Det lugter, Thorkil. Det lugter grimt. Hvor bor det aktieselskab?

THOMSEN

Bor?

VALBORG

Det svæver vel ikke frit i luften.

Thomsen trækker en skuffe ud i skrivebordets højre side og tager et plasticomslag med nogle papirer i op.

THOMSEN

Det bor her.

VALBORG

Er det det, man kalder et skuffeselskab?

THOMSEN

Det er det vel.

VALBORG

Hvad laver det?

THOMSEN

Det laver forhåbentlig et pænt overskud til dig og mig.

VALBORG

Det var ikke det, jeg spurgte om. Et ordentligt selskab laver noget, et eller andet, der kan sælges.

THOMSEN

Sælges?

VALBORG

Hvor skal overskuddet ellers komme fra?

THOMSEN

Det er meget enkelt, mor.

Han lægger plasticomslaget oven på papkassen.

Vi siger at selskabet bor her. Det har nogle aktier.

Han tager en tre fire postkort fra opslagstavlen. Hun stirrer vantro på ham.

Vi leger, at det er dem her.

*Han lægger postkortene oven på plasticomslaget.
Valborg tager den hvide vase og lader den 'gå'
hen ad skrivebordet til papkassen.*

VALBORG

Og her kommer Charlottes mor. Hun vil købe aktier for firs millioner, som hun ikke har. Jeg tror, du er blevet vanvittig, Eigil.

THOMSEN

Overhovedet ikke.

Han tager vassen og lader den gå videre til det lille bord.

Hun går i banken og låner firs millioner. Hun får en stor check. Mange tak.

Han tager et af toldpapirerne.

VALBORG

Eigil! Du er vanvittig! Man kan ikke bare gå i banken og låne firs millioner.

THOMSEN

Sagtens. Vi kautionerer nemlig. Checken bliver i banken..

Han lægger toldpapiret tilbage. Så går han tilbage til skrivebordet og lader vassen 'gå' hen til papkassen.

Selskabet giver hende aktier for firs millioner. Værsgo.

Han 'giver' to postkort til vassen.

Og så går hun hjem.

Han lader vassen og postkortene 'gå' tilbage til vassens oprindelige plads.

VALBORG

Og hvor er overskuddet så? Firs ud og firs ind?

THOMSEN

Rolig, rolig, nu løber rygterne på børsen. Og så kommer alle de hurtige drenge rendende. De hæver penge i banken. 80 millioner.

Han tager et nyt toldpapir fra det lille bord. Det lægger han på papkassen.

Mange tak. De får deres aktier.

Han tager to postkort fra papkassen.

Dem kan de putte i pengeskabet. Sådan.

Han putter de to postkort i lommen.

Nu kommer det spændende. Vi kan købe aktierne tilbage fra Charlottes mor.

Han tager toldpapiret fra papkassen og lægger det ved siden af vasen.

Værsgo, fru mor.

Han lægger toldpapiret ved siden af vasen og tager de to postkort, som han lægger oven på papkassen.

Og mange tak. Er du med?

VALBORG

Det er galopperende vanvid!

THOMSEN

Så se her. Charlottes mor går i banken med sine 80 millioner.

Han tager vasen og toldpapiret og går hen og lægger papiret på det lille bord.

Nu betaler hun lånet tilbage. Værsgo lille bank.

Han lægger toldpapiret på det lille bord.

Og så går hun hjem igen.

Han går tilbage med vasen og stiller den på den oprindelige plads på skrivebordet. Charlottes mor kikker ind ad døren fra køkkenet. De ser hende ikke.

Så får vi vores kaution tilbage. 80 millioner. Mange tak.

Han tager toldpapiret og kysser det.

Operationen fuldført, ingen ofre. Selskabet overlever i bedste velgående.

Han lægger plasticomslaget tilbage i højre skuffe i skrivebordet.

VALBORG til Thomsen

Det er jo rablende sindssygt. Hvad med renterne på lånet?

Hun peger på lommen med aktierne.

Og hvad har de der fået for deres 80 millioner? En tom skuffe. Det hænger overhovedet ikke sammen.

CHARLOTTES MOR

Selvfølge lig hænger det sammen. Lyt dog til Deres mand.

VALBORG

Han er ikke min mand.

CHARLOTTES MOR

Hvad er han så?

Til ham:

Forklar dog Deres mormor, at det er fuldstændig logisk. Penge ud og penge ind og bingo! 80 millioner lige til at sy ind i madrassen. Fuldstændig umoralsk. Herligt.

Til Valborg:

Set fra Deres synspunkt.

Charlotte kommer tilbage fra køkkenet.

CHARLOTTE

Mor! Jeg sagde jo, du skulle blive i køkkenet.

CHARLOTTES MOR

Fy, fy, mor.

VALBORG

Mon ikke du skulle ringe efter en taxa til hende?

CHARLOTTES MOR

God ide.

Til Charlotte:

Din mand tog jo buskortet.

CHARLOTTE

Buskortet? Så ved du altså godt, at det ikke var en check?

CHARLOTTES MOR

Tak for kaffe.

CHARLOTTE

Hvorfor sagde du så alt det sludder?

CHARLOTTES MOR

Hvad for noget sludder?

CHARLOTTE

At du havde købt aktier?

CHARLOTTES MOR

Jamen det har jeg da.

Til Thomsen:

Er det ikke rigtigt?

Hun tager toldpapiret fra Thomsen. Til Charlotte:

For 80 millioner, se selv.

CHARLOTTE

Mor, det er en toldfaktura.

VALBORG

Om grise.

CHARLOTTES MOR *kaster et blik på papiret*
Gud ja, de er endt i Lapland, stakkels dyr.

CHARLOTTE *tager papiret fra hende*

Det er nogle, vi har lånt, mor.

VALBORG

Og solgt.

CHARLOTTES MOR

De er da ikke rigtig klog. Hvem vil give 80 millioner for sådan et par smågrise?

*Roberto kommer ind ad døren med den papkasse,
han tidligere gik ud med.*

ROBERTO

Aldrig har jeg følt mig så dum. Stupido, imbecile. Jeg står i banken og åbner den her. Sacre madonna

CHARLOTTE *ser i kassen*

Den er fuld af patéer.

VALBORG

Og hvad så?

CHARLOTTES MOR

Man sætter ikke patéer i banken.

Til Thomsen:

Hvordan kan De holde hende ud?

Til Valborg:

Patéer kan ikke trække renter.

VALBORG

Hvad er der i den anden?

ROBERTO

Det er alle de sedler, der skal vaskes.

VALBORG

Sedler? Der skal vaskes?

CHARLOTTES MOR

Ved hun heller ikke det? Narkopenge skal hvidvaskes.

Til Thomsen:

Hvor har De dog samlet hende op?

VALBORG

Narkopenge?

CHARLOTTE

Jeg tror vi går et øjeblik.

Hun tager sin mor ved armen for at trække hende ud i køkkenet. Moderen gør modstand og tager en dåse paté fra æsken.

CHARLOTTES MOR

Jeg er sulten.

Roberto tager den tilbage.

Se hvad han gør! ... Mafiaen er da også alle vegne.

CHARLOTTE

Kom så.

CHARLOTTES MOR

Kun hvis jeg får en kage.

THOMSEN

Naturligvis får De en kage.

CHARLOTTES MOR

Tak skat.

Til Valborg:

De har et henrivende barnebarn.

Til Roberto:

Hold den.

*Hun giver sin taske til Roberto. Sammen med
Charlotte forsvinder hun ud i køkkenet.*

VALBORG *til Thomsen*

Det passer ikke, Eigil. Narkopenge! Det er ikke noget, du har med at gøre.

ROBERTO

Det har vi.

VALBORG

Vi?

ROBERTO

Dig og mig og Thomsen. Du skal nok få *din* andel.

VALBORG

Hvad?

ROBERTO

Har du ikke en part i firmaet?

THOMSEN

Tag det roligt mor. Vi *sælger* ikke narko. Vi veksler bare lidt penge.

VALBORG

Giv mig styrke. Først skal vi dyrke giftig tobak til U-landene. Så køber du dig fattig i patéer og sælger grise til Lapland, hvorefter du plukker en gammel kone for 80 millioner, hun ikke har. Og nu ... Hvad er det her? Giv mig dog en forklaring, Eigil.

ROBERTO

Nu er jeg ærlig talt en smule stødt, signora. Vi handler ikke med giftig tobak. Nullo tabacco.

VALBORG

Vi har da en tobaksmark.

ROBERTO

Ha! Fem kvadratmeter grus og sten. Der vokser ikke så meget som en kaktus. Nullo cactus. Nullo tabacco.

VALBORG

Dyrker vi ikke tobak?

ROBERTO

Hvorfor skulle vi det?

VALBORG

Vi kan da ikke få støtte fra EU, hvis marken er tom.

ROBERTO

EU ved da ikke den er tom. De kommer aldrig på Sicilien.

VALBORG

Er det sandt, Eigil? Sig han gør grin med mig.

ROBERTO

Vi handler heller ikke med grise, bella signora.

VALBORG

De er da solgt i Lapland.

ROBERTO

No, no, no. De er afleveret i Ganløse med tak for lån.

VALBORG

Hvor kommer pengene *så* fra?

ROBERTO

Bella donna. Eksportstøtte fra EU. De er ligeglade med grisene. Bare de bliver eks og im ...

Til Thomsen:

Ikke sandt?

VALBORG

Har du en panodil?

ROBERTO *peger på sit hoved*

Mal di capo?

Thomsen støtter Valborg. De går ind i hans kontor. Charlottes mor kommer hurtigt ind fra køkkenet med Charlotte i hælene.

CHARLOTTES MOR *til Roberto*

Hun er rædsom. Hun tror ikke på mig.

Hun tager et stykke papir op af sin taske.

Men se nu her. Jeg tog en kopi inde hos overlægen for en sikkerheds skyld.

Hun giver papiret til Roberto:

Brev fra fondsbørsen. Flinke mennesker. Aktier for 80 millioner.

Til Charlotte:

Det er din mand, der har ordnet det.

Thomsen kommer ud fra sit kontor med et glas i hånden.

Ham der.

CHARLOTTE

Vi er ikke gift, mor. Han er sagfører. Han bor inde på det kontor. Jeg bor her.

CHARLOTTES MOR *peger på sofaen, til Thomsen:*
Boller I så der?

Thomsen går ud i køkkenet.

Lotte dog.

Til Roberto:

Er hun ikke styg?

ROBERTO

Si. Molto styg.

CHARLOTTES MOR *peger på computeren.*
Sådan en har overlægen også. Han trykker bare på en
knap, så kan han se, hvad jeg fejler. Hele smøren.

CHARLOTTE

De skal nok få dig rask, mor.

CHARLOTTES MOR

Jeg fejler ingenting, og for øvrigt er der kun en eneste
ting, der hjælper, og det giver de mig aldrig.

CHARLOTTE

Hvad skulle det være?

CHARLOTTES MOR

Småkager. Må jeg ikke flytte ind her?

CHARLOTTE

Det går ikke.

CHARLOTTES MOR

Nej. Det vil din elsker der selvfølgelig ikke have. Er han
italiener? Latin lover, nam, nam, nam.

CHARLOTTE

Mor!

CHARLOTTES MOR

Må jeg få en kage til?

CHARLOTTE

Sæt dig ned, så henter jeg posen.

*Hun går ud i køkkenet. Telefonen ringer.
Charlottes mor stiller tasken fra sig, tager
telefonen og sætter sig ved skrivebordet.*

CHARLOTTES MOR

Det siger De ikke. Og De vil aflægge os et besøg? Det
lyder hyggeligt. Men ved De hvad, De skulle meget
hellere komme uanmeldt, De kan tro, der foregår ting og
sager her. ... De skal være velkommen, jeg sætter vand
over til kaffe. Hej.

ROBERTO

Hvem var det?

CHARLOTTES MOR

Vi får gæster. Det bliver spøjst.

Hun trykker på computerens taster og griner henrykt. Thomsen kommer tilbage fra køkkenet, glasset er fyldt med vand.

CHARLOTTES MOR

Se! Utroligt, hvad jeg fejler. Helt alene.

ROBERTO

Si, si.

Thomsen går ind i sit kontor. Charlotte kommer samtidig tilbage fra køkkenet med posen.

CHARLOTTE *til moderen*

Hvad laver du der?

CHARLOTTES MOR

Jeg skulle se, hvad jeg fejler.

CHARLOTTE

Det kan du ikke på den der.

CHARLOTTES MOR

Den er helt gal med mig.

CHARLOTTE

Mor, vi har ikke din diagnose liggende ...

Hun ser på skærmen.

?!?!?

CHARLOTTES MOR

Bingo!

CHARLOTTE

Du har indbetalt 80 millioner!

CHARLOTTES MOR

Det lyder rimeligt nok.

CHARLOTTE

Du har ikke 80 millioner.

CHARLOTTES MOR

Nej, dem har din mand fået.

CHARLOTTE

Det er fuldstændig sindssygt.

CHARLOTTES MOR

Du har ret. Jeg skulle selvfølgelig have gemt nogle af pengene og købt en blomst til overlægen. Han er ret bekymret for mig.

ROBERTO

Den er god nok. Brev fra fondsbørsen.

Han giver papiret til Charlotte. Hun læser det med stigende forbløffelse.

CHARLOTTES MOR

Rabler det også for dig?

Thomsen og Valborg kommer fra hans kontor.

CHARLOTTE

Eigil, jeg må tale med dig.

THOMSEN

Senere, Lottepige, senere.

CHARLOTTES MOR *fniser*

Lottepige. Tihi.

CHARLOTTE

Du har lokket min mor til at købe aktier for 80 millioner.

THOMSEN

Hvad har jeg?

CHARLOTTE *peger på computeren*
Og jeg har kautioneret.

VALBORG

Har du?

CHARLOTTE

Jeg har stået model til meget, Eigil ...

CHARLOTTES MOR

Model? Laver han også billeder af jer?

CHARLOTTE

Ti stille, mor.

THOMSEN

Selvfølgelig har du ikke kautioneret. Det er en fejl, eller også har der været en hacker på spil.

CHARLOTTE'S MOR

Hvis hun ikke har kautioneret, så har jeg heller ikke lånt. Jeg kan ikke gå i banken og låne 80 millioner.

VALBORG

Hun har fuldstændig ret.

CHARLOTTE'S MOR

Holder De med mig?

VALBORG

Selvfølgelig gør jeg det.

CHARLOTTE'S MOR *gemmer posen bag tasken*
De skal ikke tro De får en småkage. Heller ikke dem med ingefær, de er til gæsterne. Jeg vil hjem, Charlotte. Overlægen savner mig.

THOMSEN

Sikkert.

CHARLOTTE'S MOR

De har efterlyst mig i bussen.

CHARLOTTE

Har de det?

CHARLOTTE'S MOR

Jeg hørte det selv på vejen herud.

THOMSEN

Åhja, inden jeg glemmer det. Her er klippekortet.

Han rækker hende buskortet. Hun tager det ikke.

CHARLOTTE'S MOR

Hvad skal jeg med Deres check?

Til Valborg:

Der er ikke dækning. Men det ved De sikkert alt om.

Valborg nikker til Charlotte og tager hendes mor under armen. Charlotte tager den anden arm.

VALBORG

Nu går vi tre ned og finder en taxa. De skal ikke køre i bus.

CHARLOTTES MOR

Får jeg en taxa?

VALBORG

Naturligvis.

CHARLOTTES MOR *til Thomsen*

Hvor er det dog en hjælpsom kone De har. De skulle være taknemmelig, i stedet for at bedrage hende. Og så tager De billeder af det. Pornobilleder! Skam Dem!

Valborg og Charlotte går med Charlottes mor. I døren vender hun sig. Til Thomsen:

Må man se dem?

CHARLOTTE

Mor altså.

De går ud ad hoveddøren. Thomsen drager et dybt lettelsens suk.

ROBERTO *bistert*

Signor Thomsen.

THOMSEN

Signor? - Ikke flere problemer tak.

ROBERTO

Si. Problema grande.

THOMSEN

Du mener min mor?

ROBERTO *ryster på hovedet*

No. Problema molto grande. Ottante milione.

THOMSEN

Ottante?

ROBERTO

Firs millioner.

THOMSEN

Har du hørt at Charlottes ...

ROBERTO

Si.

THOMSEN

Glem det. De penge eksisterer kun i fantasien. Konen er skrupprævede skør. Det er spøgelsespenge.

ROBERTO

Hun har købt aktier for dem.

THOMSEN

Har hun sagt det?

ROBERTO *vifter med brevet*

Nej. Det siger fondsbørsen.

Han giver brevet til Thomsen.

Fondsbørsen handler ikke med spøgelsespenge, vel? ... 80 millioner. Hvorfor har du aldrig fortalt om dem? ... Er jeg ikke din compagno? ... Din gode partner?

THOMSEN

Jo da.

ROBERTO

Men kun når det gælder grise og patéer?

THOMSEN

Altså ... hør nu her ... jeg er dybt taknemmelig for den hjælp, du har ydet ... også for den tobaksmark, din familie har stillet til rådighed ... hvis ellers man kan kalde det en mark ...

ROBERTO

Men der er grænser for samarbejdet?

THOMSEN

Jeg kunne ikke sige det bedre selv.

ROBERTO

Det bliver de kede af at høre hjemme på Sicilien. De har det hårdt, la familia.

THOMSEN

Herregud, de får procenter.

ROBERTO

Dommerne er efter dem. De er nødt til at flytte deres forretninger til udlandet.

THOMSEN

Tobak og patéer, det må være nok. Og så bøfferne til paven, naturligvis.

ROBERTO

Det synes familien ikke.

THOMSEN

Det er ikke mit problem.

ROBERTO

Det bliver det.

THOMSEN

Hvad?

ROBERTO

Problema grande. La familia har metoder.

THOMSEN

Metoder?

ROBERTO

Molto raffinato.

THOMSEN

Sig mig, truer du?

ROBERTO

No, no, no. ... Jeg giver gode råd. La familia - molto conseguente.

THOMSEN

Conse ...

ROBERTO

Molto diabolico. ... Vi finder ud af det, ikke sandt?

Valborg og Charlotte kommer tilbage gennem hoveddøren.

VALBORG *til Thomsen*

Sæt dig!

THOMSEN

Hvad?

VALBORG

Nu må vi have det her på det rene. Jeg vil vide sandheden.
Sæt dig dog.

ROBERTO

Mama har talt.

Thomsen sætter sig.

Altro caffè?

*Faxmaskinen lige ved siden af Valborg går i gang.
Hun farer sammen.*

CHARLOTTE

Slap af, fru Thomsen, det er bare en fax.

VALBORG

Får vi da aldrig fred?

CHARLOTTE *tager faxen*

Det er fra Sø- og Handelsretten.

Til Thomsen:

Dit aktieselskab er gået konkurs.

VALBORG

Konkurs!

THOMSEN

Rolig mor. Det er ikke nogen ulykke, tværtimod

VALBORG

Jeg forstår ikke en lyd af det, du foretager dig.

THOMSEN

Gå ind og sæt dig, så kommer jeg og forklarer. Jeg henter
lige noget mere kaffe.

*Han giver hende hendes kop og puffer hende af
sted mod sit kontor.*

Konkurser, det er noget, der sker hver dag.

Hun går ind i kontoret. Han tager plasticomslaget

op fra den højre skuffe og tager papirerne ud af det.

Selskabet skal bare være tomt. Sådan.

ROBERTO

Tomt?

THOMSEN

Af hensyn til skattevæsenet.

Han lægger det tomme plasticomslag tilbage i skuffen. Så åbner han en skuffe i venstre side, tager et plasticomslag op og lægger papirerne ind til dem, der allerede er der.

Vi flytter værdierne. Sådan.

ROBERTO

Og deler?

THOMSEN

Si si. ... Når det ikke kan være andet.

Han lægger plasticomslaget tilbage i skuffen, tager kanden og går ud i køkkenet.

CHARLOTTE

Skulle du ikke i banken?

ROBERTO

Det er for sent.

CHARLOTTE

Vi kan da ikke have dem liggende her.

ROBERTO

Hvorfor ikke?

CHARLOTTE

Narkopenge! De kan lugtes helt ned på gaden.

ROBERTO

Hvad kan de?

CHARLOTTE

Hvis nu politiet går forbi med en narkohund. Du skal ikke tro, du kan overdøve dem.

ROBERTO

Mange tak.

CHARLOTTE

Det var så lidt.

ROBERTO

Hvad gør vi så ved dem? Gemmer dem i ..
(skrivebordet)?

CHARLOTTE

Ikke tale om.

*Thomsen kommer tilbage fra køkkenet med
kaffekanden.*

Giv dem til Eigil.

Roberto rækker papkassen til Thomsen.

THOMSEN

Ikke nu. En ting ad gangen.

Han tager fadet med småkager.

ROBERTO

Hov, hov! Det må du ikke!

THOMSEN

Hvad?

ROBERTO

De er til gæsterne.

THOMSEN

Får vi gæster?

ROBERTO

Telefonen ringede.

THOMSEN

Hvem i alverden skulle besøge os? Vi har ikke haft en
klient i årevis.

ROBERTO

Det var Charlottes mor, der tog den.

THOMSEN prikker sig på tindingen
Herregud.

Han tager fadet med kagerne og er på vej til kontoret.

ROBERTO

Hun sagde de skulle være velkomne.

THOMSEN *stopper brat*

Okay, okay.

Han stiller fadet.

ROBERTO

Hun sagde også ...

THOMSEN *afbryder*

Senere.

Han går hurtigt mod sit kontor. Charlotte stiller sig i vejen.

CHARLOTTE

Der er lige det med kautionen.

THOMSEN

Jeg sagde jo det er en fejl.

CHARLOTTE

Hvis det ikke lød så vulgært, så ville jeg sige du har taget røven på mig.

THOMSEN

Altså, Charlotte ...

CHARLOTTE

Bryd sammen og tilstå. Hvad har du lavet?

THOMSEN

Herregud, jeg skulle bruge to CPR-numre, som ikke måtte have med mig at gøre. Så tog jeg dit og din mors. Bare en formssag, ikke? Hvem faen kunne vide, at maskineriet nåede at sende en fax til din mor? Og så på hospitalet? Mage til service har jeg aldrig været ude for.

CHARLOTTE

Du brugte os? Uden vi vidste det?

THOMSEN

Herregud, der skete jo ikke noget. I er ude af det. Kan vi

ikke slå en streg over det? Hvad? En lille hyggemiddag for to? I Løvekælderen?

CHARLOTTE

Hvornår?

THOMSEN

Lige så snart jeg har fået den gamle ud ad døren.

Hun træder til side.

Du er noget af det sødeste.

Han går ind i sit kontor.

ROBERTO

Hvad skal I have?

CHARLOTTE

I løvekælderen? I hvert fald ikke dine pavebøffer.

ROBERTO

Apropos bøfferne. Har du fået fakturaerne?

CHARLOTTE

Det hele ligger i computeren. Parat til at gå til EU. Vi mangler bare kvitteringerne. De kommer med posten i dag.

ROBERTO *klapper computeren*

Excellente.

CHARLOTTE

Der ligger ikke noget i den der. Er du rigtig klog. Hvis de kommer fra told og skat! - Jaja, det kan man aldrig vide. Men så finder de ikke noget der.

ROBERTO

Hvor så?

CHARLOTTE

Thomsen har en bærbar. Der gemmer vi al den slags.

ROBERTO

Hvad så med de 80 millioner?

CHARLOTTE

De 80 ... !?!

Charlottes mor kommer ind ad hoveddøren med nogle papirer i hånden.

CHARLOTTE

Mor!

ROBERTO

Benvenuto.

CHARLOTTES MOR

Der er han!

CHARLOTTE

Hvem?

CHARLOTTES MOR

Han der stjal min taske.

CHARLOTTE

Der er ingen, der har stjålet din taske.

CHARLOTTES MOR

Det har han vel nok. Han har gemt den der.

CHARLOTTE

Der har du selv lagt den, mor. Roberto stjæler ikke.

CHARLOTTES MOR

Så er han også den eneste her, der ikke gør det.

Hun lægger papirerne og flytter tasken. Så åbner hun kageposen og kikker ned i den.

Han har taget en.

CHARLOTTE

Hvorfor er du ikke på hospitalet?

CHARLOTTES MOR

Fordi jeg sagde til chaufføren han skulle vende om, det er da indlysende. Mafiaen der skal ikke æde mine småkager.

CHARLOTTE

Sig mig ...

Charlotte vil tage papirerne fra sin mor, men moderen forhindrer det.

Det er jo posten!

CHARLOTTES MOR

Ja. Jeg mødte ham i porten og lovede at tage den med op.

CHARLOTTE

Det er ikke efter reglerne.

CHARLOTTES MOR

Du skulle snakke om regler. Du milde himmel for nogle breve.

CHARLOTTE

Du har åbnet dem!

CHARLOTTES MOR

Naturligvis. Man kan ikke have ansvar for et aktieselskab uden at følge med i, hvad det laver. Jeg tror vi skal fyre din mand.

Charlotte rækker ud efter brevene. Moderen vil ikke af med dem, men lægger dem i tasken.

Enhver kan jo se det er svindel.

CHARLOTTE

Jeg aner ikke, hvad du taler om.

CHARLOTTES MOR *tager posen*

Han er ude efter mine småkager.

Hun spiser en småkage. Til Roberto:

Det var den sidste. Se selv! Ha!

Hun viser ham, at posen er tom.

CHARLOTTE

Mor, hvad handlede de breve om?

CHARLOTTES MOR

Oksekød.

ROBERTO

Sacre Madonna, Dio lodato! (*Gud være lovet*). Så er kvitteringerne kommet.

CHARLOTTES MOR

Hvad sagde jeg. Svindel for millioner.

CHARLOTTE

Hvorfor skulle det være svindel?

CHARLOTTES MOR

Hvor har I det oksekød? Hvad? Under sofaen? Bag reolen?

Hun åbner døren til Thomsens kontor og råber:

Har I oksekødet der inde?

Valborg kommer ud fra kontoret.

VALBORG

Er De her igen?

CHARLOTTES MOR

Nogen skal jo passe forretningen. Personalet svindler.

VALBORG

Svindler? Det kan jeg ikke tro.

CHARLOTTES MOR

De er blind. Vil De vide hvordan?

VALBORG

Ja tak.

CHARLOTTES MOR

Ikke når mafiaen hører på det.

VALBORG

Mafiaen?

CHARLOTTES MOR

Vi skal være alene.

ROBERTO

Bevares.

Han går ind i Thomsens kontor.

VALBORG

Han er altså ikke fra mafiaen. Han er grisechauffør.

CHARLOTTES MOR

Ha! De bliver klogere. Og hun er lige så slem.

Til Charlotte:

Ud med dig. Tøjte.

Charlotte går ind i Thomsens kontor.

VALBORG

De mener, at personalet svindler?

CHARLOTTE MOR

I den grad. Buskort, småkager. Se selv, den er tom.

Hun holder den tomme pose op. Så krammer hun den sammen og smider den i papirkurven.

Ved De hvad jeg er?

VALBORG

Nej.

CHARLOTTE MOR

Sulten. Det må De også være.

VALBORG

Mig?

CHARLOTTE MOR

Efter alle de strabadser.

VALBORG

Nu De siger det.

Charlottes mor tager en dåse fra papkassen og holder den op.

CHARLOTTE MOR

Hvad med lidt lækker paté? Prima okse fra Irland?

VALBORG

Det er nok en udmærket ide.

CHARLOTTE MOR

Og der er champagne i køkkenet. ... Paté!

Hun tager hele kassen og styrer målbevidst mod køkkenet med Valborg i hælene. Pludselig vender hun om og tager sin taske fra skrivebordet.

De stjæler alle sammen. Værre end ejendomsmæglere.

Hun går ud i køkkenet, fulgt af Valborg. Så snart

de er væk, kikker Thomsen ud fra sit kontor.

THOMSEN

De er her ikke.

Roberto og Charlotte kommer med ud.

CHARLOTTE

Så er de nede at finde en taxa til min mor.

THOMSEN

Bravo! Fem minutter til at samle tankerne.

CHARLOTTE

Om hvad?

ROBERTO *til Thomsen*

Din mor.

THOMSEN

Hvad?

ROBERTO

Hun ved for meget. Har du også fortalt hende om bøfferne til paven?

THOMSEN

Vil det sige du ikke har tillid til min mor?

ROBERTO

Har du?

THOMSEN *til Charlotte*

Apropos bøfferne - er posten kommet?

CHARLOTTE

Posten? - Hold da op!

THOMSEN

Var der ingen kvitteringer?

CHARLOTTE

Dem tog min mor.

Hun går hurtigt ud af hoveddøren.

ROBERTO

Hun tog også telefonen.

THOMSEN

Hvad gjorde hun?

ROBERTO

Jeg hr jo sagt det. Da den ringede. Vi får gæster.

THOMSEN

Konen er plim.

ROBERTO

Hun sagde de skulle være velkomne.

THOMSEN

Det har du sagt, jeg er ikke senil.

ROBERTO

Hun sagde også, de meget hellere skulle komme uanmeldt.

THOMSEN

Uanmeldt?

ROBERTO

Der foregår ting og sager, sagde hun.

THOMSEN

Hvem fanden talte hun med?

ROBERTO

Aner det ikke.

THOMSEN

Du tror da ikke ... ???

Roberto slår ud med armene.

Hvorfor satan har du ikke sagt det?

ROBERTO

Lille skat, du ville ikke høre på mig.

THOMSEN

Og her ligger alle papirerne. Grise, tobak ...

Han samler et par stakke op. Charlotte kommer tilbage gennem hoveddøren.

CHARLOTTE

De var væk.

THOMSEN

Vil det sige min mor er taget med på hospitalet?

ROBERTO

Kvitteringerne er indlagt! Mamma mia!

CHARLOTTE

Det kan jeg da ikke gøre for.

ROBERTO

Det er *din* mor. Fanden tage hende.

Til Thomsen:

Og din! Al diavolo. (*Fanden tage hende*).

Valborg kommer ind fra køkkenet.

VALBORG

Hvorfor råber I så højt?

THOMSEN og ROBERTO

Hvorfor?

CHARLOTTE

Jeg troede ... hvor er min mor?

VALBORG

Hun sidder i køkkenet og har det herligt.

Charlotte vil gå ud i køkkenet. Thomsen giver hende papirerne.

THOMSEN

Det her skal i skraldespanden. Vi rydder op.

Charlotte går ud i køkkenet med papirerne.

ROBERTO *til Valborg*

Vi får besøg.

VALBORG

Hvad sagde jeg! En ny klient. En sag! Til lykke Eigil.

THOMSEN

Halleluja.

ROBERTO

Dåserne med paté? Hvor er de?

VALBORG

De er væk.

THOMSEN

Glimrende. Dem skulle toldvæsenet nødigt få fat i.

VALBORG

Hvorfor ikke?

THOMSEN

Hvis de analyserer indholdet, så hænger vi på den.

VALBORG

???

ROBERTO

Hakket spiserør.

VALBORG

Hva' beha'r?

ROBERTO

Og endetarm.

VALBORG

Mglurp!?!

THOMSEN

Jeg troede ikke, der også var kød i.

ROBERTO

Tyrepik og fårenosser, det hele blandet op med mel og gammelt franskbrød.

Til Valborg:

Vidste du ikke det? ... Mamma mia.

VALBORG til Thomsen

Jeg tror, jeg slår dig ihjel.

*Thomsen forsvinder hurtigt ind i sit kontor,
Valborg vender sig til Roberto med mord i øjnene.*

ROBERTO

Scusi - toiletta.

*Han går hurtigt ud ad døren til toilettet.
Hoveddøren går op. Jensen kommer ind.*

JENSEN

Jensen, told og skat.

*Kort, forstenet pause. Døren til Thomsens kontor
bliver forsigtigt lukket. Blackout.*

Slut på første akt.

2. AKT

Samme sted. Spillet fortsætter, som om der ikke har været pause. Valborg rækker hånden frem til goddag. Jensen tager den ikke.

JENSEN

Advokat Thomsen?

VALBORG

Fru Thomsen.

JENSEN

Træffer jeg Deres mand, fru Thomsen?

VALBORG *trækker hånden til sig*
Han er død.

JENSEN

Det må være sket for nylig.

VALBORG

Nej, det er flere år siden.

JENSEN

Ifølge mine papirer har han lige eksporteret oksekød til Italien.

VALBORG

Har han det?

JENSEN

Nærmere betegnet Vatikanet.

VALBORG

Det kan umuligt passe.

JENSEN *læser i sine papirer*
Eigil Thomsen, eksportør.

VALBORG

Eigil? Han er sagfører.

JENSEN

Men ikke afdød?

VALBORG

Overhovedet ikke. Det var kun lige ved.

Charlotte kommer ind fra køkkenet.

Der har aldrig været oksekød på det her kontor, har der vel?

CHARLOTTE

Oksekød?

JENSEN

Det er ikke oksekødet, der er problemet. Det er eksportstøtten. Firmaet her har modtaget 6 ulovlige millioner.

VALBORG

Ulovlige?

Til Charlotte:

Kan det være rigtigt?

JENSEN

Det er en kraftig overtrædelse af straffeloven.

VALBORG

Stra .. !!?

CHARLOTTE til Jensen

Hvor kommer De fra?

VALBORG

Told og knot ... knat ...

CHARLOTTE til Jensen

Vil De ikke sidde?

JENSEN

Nej tak.

CHARLOTTE

En kop kaffe?

JENSEN

Nej tak.

CHARLOTTE

Et lille glas?

JENSEN

Nej tak! Heller ingen cigarer. Gerne nogle fakturaer. Relevante.

CHARLOTTE

Om oksekød?

VALBORG

Til vatikanet.

JENSEN

Samt bilagene på de seks millioner.

VALBORG

Eksportstøtten fra EU?

JENSEN

Ja tak.

VALBORG *til Charlotte*

Jeg tror skattemanden er på vildspor. Når det er indenfor EU, så kan man slet ikke få eksportstøtte. Kan man vel?

JENSEN

Vatikanet er ikke medlem af EU, fru Thomsen.

VALBORG

Det er det da. Man kan spadsere lige ind på Peterspladsen uden pas. Jeg har selv været der.

JENSEN

Rigtigt ja, der er ingen grænsekontrol. Det er derfor der svindles, fru Thomsen. Af Deres mand eller søn eller hvad han nu er.

VALBORG

Siger De min søn svindler?

JENSEN

For seks millioner, fru Thomsen.

VALBORG

Det er jo vanvid. Han har aldrig været anklaget for noget.

JENSEN

Det bliver han.

VALBORG

De er da ikke rigtig klog!

Til Charlotte:

Offentligt ansatte!!

JENSEN

Der er straf på vej til alle dem, der har part i firmaet.

VALBORG

Hvad?!?

Til Charlotte:

Den mand giver mig hovedpine.

CHARLOTTE

Skal jeg hente en panodil?

VALBORG

En panodil?

CHARLOTTE

Der er en panodil der inde.

VALBORG

Den panodil vil jeg hellere selv tale med.

Valborg går ind i Thomsens kontor. Charlottes mor kommer ud fra køkkenet.

CHARLOTTE

Mor!

CHARLOTTES MOR

Ja, min skat.

CHARLOTTE

Jeg sagde, du skulle blive i køkkenet.

CHARLOTTES MOR

Ikke tale om. Jeg vil ikke være alene med mafiaen. Hvem er det der? Er han også - ?

CHARLOTTE

Den herre er fra told og skat.

CHARLOTTES MOR

Ahhh ... Vi har talt i telefon sammen. En gammel bekendt. Velkommen. Hyggeligt at se Dem.

Hun vil give hånd. Han tager den ikke.

Er De sur? - Åh, De har ingen kaffe fået. Det må De undskylde. Jeg glemte at sætte vand over.

Charlotte giver hende termokanden.

CHARLOTTE

Så gør det nu.

CHARLOTTES MOR

Vil De ikke med ud i køkkenet?

JENSEN

Nej tak.

CHARLOTTES MOR

En lille bid brød? Med lækkert pålæg?

JENSEN

Nej tak!!

Til Charlotte:

Jeg vil gerne tale med advokat Thomsen.

CHARLOTTES MOR

Det er en dårlig ide. Han er ikke til at stole på.

CHARLOTTE

Han er til møde ude i byen.

CHARLOTTES MOR

Det er hun heller ikke.

CHARLOTTE

Ti stille, mor.

CHARLOTTES MOR

De har alt for meget sammen.

CHARLOTTE

Han er til frokostmøde.

CHARLOTTES MOR

Hun ligger i med ham.

CHARLOTTE *tager moderen i armen*
Så er det vand over, mor.

CHARLOTTES MOR *peger på sofaen*
De boller der! ... Og han tager det på video. ... Vil De se
det?

*Charlotte vrider armen om og skubber hende mod
køkkendøren.*

Er De sikker på, De ikke vil have et stykke med paté?

JENSEN

Med paté?

CHARLOTTES MOR

Prima oksekød.

JENSEN

Et øjeblik.

CHARLOTTES MOR

Den står derude.

JENSEN

20.000 dåser?

CHARLOTTES MOR

Det ved jeg ikke, jeg har ikke talt dem.

JENSEN

De skulle stå i frihavnen.

CHARLOTTES MOR

Det gør de i hvert fald ikke.

JENSEN *til Charlotte*

Så er der åbenbart også et told- og momsregnskab at se
på.

CHARLOTTES MOR

Det skal De ikke være sikker på. Det var mafiaen, der
kom med dem.

CHARLOTTE

Så er det nok.

Charlotte skubber moderen ud i køkkenet.

Hende kan De altså ikke regne med, hun er bindegal.

JENSEN

Det er tydeligt nok. Hvis hun så bare var den eneste.

CHARLOTTE

Hva' behar'? ... Den bemærkning bliver du ikke populær på.

JENSEN

Jeg er her ikke for at være populær. Ligger oplysningerne i den der?

CHARLOTTE

Hver eneste en.

Jensen sætter sig til computeren. Charlotte stiller sig ved siden af og kikker.

JENSEN

Jeg behøver ikke hjælp, tak.

CHARLOTTE

Stor dreng, kan selv.

Valborg kommer ud fra Thomsens kontor.

CHARLOTTE

Hvordan går det?

VALBORG

Ligesom i Hamlet. ... Fjerde akt, scene 5.

CHARLOTTE

Hvad sker der der?

VALBORG

Ofelia bliver sindssyg.

CHARLOTTE

Gør hun det?

VALBORG

Hun har fået alt at vide. Alt! Simpelt hen.

CHARLOTTE

Stakkels hende. Og så drukner hun sig?

VALBORG

Drukner sig?

CHARLOTTE

Ja. Og til sidst dør de alle sammen, er det ikke sådan det ender?

VALBORG

Det kan jeg love dig for det ikke gør. De ender heller ikke på bistandskontoret.

CHARLOTTE

Overlever de?

VALBORG

Hvad ellers?

CHARLOTTE

Hvordan?

VALBORG

De trækker sablerne. ... Vi ses.

Hun går ud ad hoveddøren.

JENSEN

Der mangler noget.

CHARLOTTE

Du behøver da ikke hjælp, hvad?

JENSEN

Har I kun den ene computer?

CHARLOTTE

Alt hvad vi har, ligger i den der.

JENSEN

Så må der være nogle papirer?

CHARLOTTE

Papirer? Det her er et moderne kontor, du er ikke hjemme i det offentlige.

Charlottes mor kommer ind fra køkkenet.

Hvad nu?

CHARLOTTES MOR *til Jensen*

Ved De også det om polarcirklen? ... De svindler med grise. Frem og tilbage, helt op til ornernes paradis.

JENSEN

Ornernes paradis?

CHARLOTTES MOR

De tusind søers land.

Jensen sukker dybt.

Og hvad med tobaksmarken?

CHARLOTTE

Så er det kaffen, mor.

CHARLOTTES MOR

Svindler I også med kaffe?

CHARLOTTE

Mor altså!

CHARLOTTES MOR

De svindler i hvert fald med tobak. Og aktier. Og ..

JENSEN

Ja tak, tak, tak ... Hvis jeg lige kunne tale færdig med
Deres datter.

CHARLOTTES MOR

Lad vær' med det. Hun lyver.

JENSEN

Det er jeg også bange for. Hun siger de ikke har nogen
papirer liggende.

CHARLOTTES MOR

Så taler hun sandt. For en gangs skyld.

CHARLOTTE *til Jensen*

Der kan du selv høre.

JENSEN *til Charlotte*

Du sagde det hele lå i den der?

CHARLOTTES MOR

Det er rigtigt. Hele diagnosen.

JENSEN

Det gør det ikke.

CHARLOTTES MOR

Hvert et ord. Alle gebrækkelighederne Vil De hellere have det på papir?

Jensen sukker højlydt.

De ligger ude i skraldespanden. Spændende læsning kan jeg godt sige Dem. Han vasker også penge, ham horebukken.

JENSEN

Jaja, og handler med narko.

CHARLOTTES MOR

Det ved De godt?

JENSEN

Naturligvis.

CHARLOTTES MOR

Og svindler med buskort.

JENSEN

Også det, ja.. Jeg ved det hele.

CHARLOTTES MOR

Og nu vil De gerne have kaffe?

JENSEN

Nej tak.

CHARLOTTES MOR

Heller ikke paté?

JENSEN

Nej tak.

CHARLOTTES MOR

Ingen paté?

Til Charlotte:

Ligger hans diagnose også i den der?

Thomsen kommer ud fra sit kontor, rystende over hele kroppen. Han er krumbøjet af mavesmerter, men knuger alligevel en stor, blå vase tæt til brystet. Han peger på tungen, der hænger ud af halsen.

THOMSEN

And!! ... And!!!

JENSEN

Advokat Thomsen?

THOMSEN

Okum ... okum.

CHARLOTTES MOR *til Charlotte*
Så hjælp ham dog.

CHARLOTTE

Mig?

CHARLOTTES MOR

Det er din mand.

THOMSEN

And! ... And!

CHARLOTTES MOR *til Thomsen*
Det er jo det, jeg siger, hun er din mand.

Til Charlotte:

Hvad har du gjort ved ham?

CHARLOTTE

Ikke det der.

CHARLOTTES MOR

Det er da tydeligt for enhver. Og så midt på dagen.

Til Jensen:

Han har ordentlig haft sin sag for, hvad?

THOMSEN *til Charlotte*

Und! ... Und!

CHARLOTTE

Und?!?

Han kæmper sig hen til skrivebordet, og uden at slippe den blå vase tager han rosen op af den hvide vase, hvorefter han drikker af den og kommer sig en smule.

THOMSEN

Ahhhh - vand.

JENSEN

Advokat Thomsen?

CHARLOTTES MOR

Mere eller mindre.

JENSEN

Hjemkommet efter en våd frokost?

Thomsen ryster energisk på hovedet. Det skulle han ikke have gjort, det giver ham kvælningsfornemmelser.

Kan jeg inspicere Deres kontor?

THOMSEN

Or? Yrg.

Han drikker resten af vandet, stiller vassen fra sig på skrivebordet, men beholder rosen - samtidig med at han stadig holder krampagtigt om den blå vase.

THOMSEN til Charlotte

Jeg har ædt en hund.

CHARLOTTE

En hund! Det passer ikke.

JENSEN

Nej, det er unormalt.

CHARLOTTES MOR

Herregud, en enkelt hund ... hvis det ikke er værre.

THOMSEN

Det er det.

Han giver rosen til Jensen og slår opgivende ud med armen. Jensen går ind i Thomsens kontor. Charlotte vil tage den blå vase, men han vil ikke af med den. Valborg kommer ind ad hoveddøren, hun bærer på en uigennemsigtig dragtpose.

VALBORG

Er der noget galt?

CHARLOTTE

Han har ædt en hund, siger han.

VALBORG

Gid han havde.

Thomsen rykker stolen hen til en reol, kravler op og anbringer vassen øverst oppe.

Det kunne du have godt af, Eigil. Endetarm og spiserør!

CHARLOTTES MOR

Han sagde det var meget værre.

VALBORG

Umuligt.

THOMSEN

Det var mere end én.

VALBORG

Og hvad så?

THOMSEN

Over halvdelen. ... Ørk.

Han kikker ned og bliver svimmel.

CHARLOTTE

Pas på!

THOMSEN

Jeg tror jeg skal ...

Han holder sig for munden, hopper ned og render ud på toilettet.

CHARLOTTES MOR

Galehus.

VALBORG

Fagmanden har talt.

Til Charlotte:

Hvor er toldogskat?

CHARLOTTES MOR

Den søde mand er gået på opdagelse.

VALBORG

Hvad er han?

Charlottes mor gør en gestus mod Thomsens kontor.

Alene?

CHARLOTTE MOR

Du må godt få ham for dig selv.

VALBORG

Ellers tak.

CHARLOTTE MOR

Han er da en smuk mand.

VALBORG

Det kan være det samme.

CHARLOTTE MOR

Han er samfundsnyttig.

Hun peger på dragtposen.

Men jeg vil hellere have småkagerne.

VALBORG

Hvad?

CHARLOTTE MOR

Er det ikke småkager?

VALBORG

Desværre nej.

CHARLOTTE MOR *til Charlotte*
Så mange småkager og så vil hun ikke undvære!

VALBORG

Vi køber nogen i morgen.

CHARLOTTE MOR

Kan jeg få det skriftligt?

VALBORG

Stoler De ikke på mig?

CHARLOTTES MOR

Hvis De var mig, ville De så stole på Dem?

VALBORG

Ja da.

CHARLOTTES MOR *til Charlotte*

Konen er plim.

VALBORG

Hvad laver han der inde?

CHARLOTTES MOR

Han vil have dem til at fosse.

VALBORG

Hvad vil han?

CHARLOTTES MOR

Dine penge. Han mener at halvdelen af dem burde fosse ind i statskassen. Det plejer de ikke, vel? ... Jeg holder meget af ham.

CHARLOTTE

Hold nu op, mor.

CHARLOTTES MOR

Jamen hvis han ikke fik hendes penge til at fosse, hvordan skulle de så holde overlægen kørende, hvad? Og mig indlagt? Det er ikke billigt, kan jeg godt sige dig, men jeg fortjener det.

VALBORG *til Charlotte*

Du må hellere ...

Hun giver et diskret fingerpeg mod Thomsens kontor og går ud i køkkenet med dragtposen. Men Charlotte når ikke at gå ind i Thomsens kontor, for i det samme kommer Jensen ud med papkassen. Charlottes mor snuser til den.

CHARLOTTES MOR

Hvad sagde jeg? Der har vi narkopengene. Herligt! Nu brænder lokummet, lille Charlotte. Hihi! Det brænder også under Thomsen. Han får ild i røven.

CHARLOTTE

Mor!

CHARLOTTES MOR *til Jensen*
Sikken fangst narkopenge.

JENSEN *sukker*
Jaja, hele kassen er fuld af dem.

CHARLOTTES MOR
Det er frygteligt. Bur dem inde.

JENSEN
Det skal vi nok, lille frue.

Til Charlotte:

Du siger der aldrig har været kød her på kontoret.

CHARLOTTES MOR
Ih jo. Masser af gange. Bart.

JENSEN
Jeg taler om oksekød.

CHARLOTTE
Ikke det der ligner. Fandt du måske nogen bilag?

JENSEN *om Charlottes computer*
Ikke i den der. Muligvis i den her. (*Papkassen*).

CHARLOTTE
Ja, den kender jeg ikke noget til.

JENSEN
Den var også godt gemt.

CHARLOTTES MOR *til Charlotte*
Men ikke godt nok, lille Charlotte.

Til Jensen:

Hun har altid været en sjuske. Hvor mange er der?

JENSEN
En.

CHARLOTTES MOR
En?

JENSEN *sukker med himmelvendte øjne*
Ja.

CHARLOTTES MOR

Manden kan ikke tælle. Og han er ansat i skattevæsenet.
... Det bliver der ikke meget fos af, lille ven.

JENSEN

Er der ikke noget, der kan bringe Deres mor til tavshed?

CHARLOTTES MOR

Åh undskyld, jeg gør Dem uret. ... De mener selvfølgelig én million?

JENSEN

Nej.

Han tager en bærbar computer op af papkassen.

Jeg mener én computer.

Til Charlotte:

Du sagde I kun havde den der?

CHARLOTTE

Sagde jeg det?

JENSEN

Nu kunne jeg godt ønske mig en forklaring.

CHARLOTTES MOR *til Charlotte*

Det kunne du vist også.

JENSEN

Helst en god.

CHARLOTTES MOR

Det har hun ikke. De svindler alle sammen. Tobak, grise

..

JENSEN

Narko, buskort, alt.

CHARLOTTES MOR

De ved det hele?

JENSEN

Det har jeg jo sagt. Grise og aktier. Der er ingen ende på det.

Afsides til Charlotte:

Man skal snakke dem efter munden, ikke?

CHARLOTTES MOR

Ligger diagnosen så i den der?

JENSEN

Helt sikkert.

CHARLOTTES MOR

Ved De hvad den lyder på? ...

JENSEN

Ikke endnu.

CHARLOTTES MOR

Det kan jeg fortælle Dem. Det er galt med både hoved og hjerte. Indædt egoisme. Ingen følelse af fællesskab. Ingen moral overhovedet. Typisk dansk.

JENSEN

Aha.

CHARLOTTES MOR

Jeg må bede om akut indlæggelse.

JENSEN

Naturligvis.

CHARLOTTES MOR

Vestre fængsel eller Horsens. De svindler, hele bundtet.

Valborg kommer ind fra køkkenet.

Især hende der. Hun havde *sådan* en pose småkager, og hvad fik jeg? Hvis De ikke var sådan en pæn mand, så ville jeg sige bar røv.

Der lyder gregoriansk kirkesang. Valborg åbner døren. Roberto kommer syngende ind fra køkkenet. Han er klædt ud som kardinal. Sangen ender.

ROBERTO

Pax vobiscum. Benvenuto.

CHARLOTTES MOR

Det var ikke mig, der sagde røv.

VALBORG *præsenterer*
Hans Excellence kardinal Roberto - told og skat.

ROBERTO
Buongiorno, maestro.

CHARLOTTE *til sin mor*
Nu tror jeg vi to forsvinder.

Hun skubber moderen foran sig ud i køkkenet.

VALBORG
Vi har et problem.

ROBERTO
Bella Donna, una problema?

VALBORG
Si.

ROBERTO *med håndbevægelser*
Grande? Piccola?

VALBORG
Piccola.

ROBERTO
Eccellente.

JENSEN
Oksekødet til pavestaten.

ROBERTO
Oksekødet?

VALBORG *forklarende*
Muh, muh.

ROBERTO
Ah, per il papa? Den sag er helt i orden. Nulla problema.

JENSEN
Skal jeg forstå det sådan, at Deres Excellence har medbragt bilagene?

ROBERTO
Che cosa?

JENSEN

De nødvendige dokumenter.

ROBERTO

Documenti?

VALBORG

Documenti muh muh.

ROBERTO

No.

JENSEN

Så er vi lige vidt.

ROBERTO

Sagen er jo i orden. Tror De en kardinal lyver?

JENSEN

Den mulighed må vi tage i betragtning.

ROBERTO

Sacre Madonna.

JENSEN

Sagen er den, hr. kardinal - der er noget, der ikke stemmer.

ROBERTO

Impossibile.

JENSEN

Hør nu her. Hvis man tager det samlede tal for oksekød, så spiser hver indbygger i Vatikanstaten gennemsnitlig fem kilo.

ROBERTO

Cinque chilo, herregud, det er jo bare en enkelt gang højreb.

JENSEN

Spædbørn iberegnet.

ROBERTO

Spædbørn! Paven har ingen spædbørn, hvad er det dog De antyder? Il papa! Bambino!?! Mamma mia! Signor Toldogskat er uforskammet. Il papa ... nullo bambino. Nullo!

JENSEN

Indbyggerne i vatikanet spiser fem kilo om dagen.

ROBERTO

Che cosa?

JENSEN

Hver!

ROBERTO

Cinque chilo?

JENSEN

Det svarer til to meget store bøffer hver halve time døgnet rundt, året rundt til hver enkelt, spædbørn iberegnet.

ROBERTO

Grande appetito.

JENSEN

Det kan ikke passe, vel?

ROBERTO

Der må være fejl i Deres kugleramme.

Charlotte kommer ind med en bakke med kopper, kaffe, glas og likørflaske.

CHARLOTTE

Så er der kaffe, hr. kardinal.

ROBERTO

Grazie, con latte.

CHARLOTTE

Og en lille en til halsen?

ROBERTO

Ah, liquore di cacao.

Charlotte stiller bakken oven på den bærbare og sætter tingene ud på bordet. Valborg skænker i to glas.

CHARLOTTE *til Jensen*

Stadig ingen kaffe?

JENSEN

Nej tak, jeg er her for at se på bilag.

CHARLOTTE

Du er velkommen.

VALBORG

Tusind tak, Charlotte.

Charlotte løfter den tomme bakke, men samtidig holder hun fast i computeren under den. Hun går ind i Thomsens kontor med computeren skjult bag bakken, men synlig for publikum.

ROBERTO

Cinque chilo, kan man nu forstå det?

VALBORG

Næh, det er mystisk.

ROBERTO

Molto misterioso.

Han løfter sit glas.

Salute di papa.

VALBORG *løfter sit*

Cinque chilo.

De skåler.

JENSEN

Vi mangler bare bilagene, så ryger Deres søn i spjældet.

ROBERTO *tilbyder*

Uno liquoro?

JENSEN *afviser med afsky*

Han bliver ikke den eneste.

VALBORG

Jeg forstår det altså ikke.

JENSEN

Det er ellers meget enkelt. Deres søn samarbejder med en italiensk svindelslagter. De sender en masse papirer til EU og får eksportstøtte. Men kød er der ikke noget som helst af. Ikke så meget som skyggen af en bøf.

VALBORG

Hvordan kan det overhovedet lade sig gøre?

JENSEN

Som De selv har observeret, så står der ikke nogen på Peterspladsen og ser efter, om paven nu også får kødet.

ROBERTO

Nulla controllo?

JENSEN

Det er et komplot.

ROBERTO

Uno complotto? Umuligt. Il Papa? Complotto? Signor toldogskat, De er vanvittig. Demente. Paranoico.

JENSEN

Vent bare til De ser bilagene, hr. kardinal. Jeg skal hurtigt - ... Hvor fanden ... undskyld ... men hvor er den bærbare?

Charlotte kommer ind med den og lægger den på bordet foran Jensen.

CHARLOTTE

Det var en fejl. Jeg kom til at tage den med ud. Skal jeg hjælpe med at finde bilagene?

JENSEN

Det ordner jeg selv.

CHARLOTTE

Du kan godt få lyd på.

Hun trykker på en tast.

God fornøjelse.

Jensen taster. Der kommer først spil-lyde, men derefter umiskendelige pornolyde fra computeren. Roberto går hurtigt om og kikker med.

ROBERTO

Mamma mia, der er kød på skærmen. ... De går ordentlig til den, hvad?

Han stirrer interesseret på skærmen, men opdager, at Jensen ser på ham. Han får travlt med at lægge ansigtet i andre folder.

Sacre Madonna, sikke dog noget griseri. Infame, infame. Sluk! Sluk!

Jensen taster, lyden forsvinder. Han taster og taster.

Nulla osso buco? Nulla bilag?

Jensen stirrer ondt på ham og lukker computeren.

VALBORG

Hvad så? Kan vi sige tak for i dag?

JENSEN

Jeg siger ingenting.

ROBERTO

De lovede at vise mig bilagene.

Jensen tager sin taske.

Skal jeg hilse paven?

JENSEN

Gør hvad De vil.

ROBERTO

Gå med gud, signor Skat.

Jensen går ud ad hoveddøren.

Ciao.

VALBORG

Bravo, Deres Excellence.

ROBERTO

Grazie.

VALBORG

Jeg har aldrig været så lettet.

ROBERTO *til Charlotte*

Jeg forstår bare ikke - hvordan fanden kunne den være tom?

CHARLOTTE

Øjeblik.

Hun går ind i Thomsens kontor. Samtidig kommer Thomsen ind ad køkkendøren, en slagen mand med hænderne oppe.

THOMSEN

Jeg overgiver mig.

VALBORG

Hvad gør du?

THOMSEN

Charlottes mor har fortalt mig det hele. Skattemanden ved alt og resten lå i den bærbare. Vi ender i spjældet.

ROBERTO

Gud har tilgivet os.

THOMSEN

Hvad?

Han opdager Roberto.

Hvad skal det der forestille?

VALBORG

Mors opfindelse. Vi er reddet.

THOMSEN

Hvor er toldogskat?

VALBORG

Han er gået. Der lå ingenting i den bærbare.

THOMSEN

Ikke det?

ROBERTO

Ingen verdens ting, så nu kan vi snakke forretning.

THOMSEN

Hvad mener du?

ROBERTO

Der må være en masse at dele. Punkt uno: Hvor meget?
Punkt duo: Mellem hvem?

VALBORG

Det sidste er vel ikke så svært. Vi er tre, ikke sandt?

THOMSEN

Ikke helt.

ROBERTO

Hvad nu?

THOMSEN

Der er også Charlotte.

VALBORG

Den dulle?

ROBERTO

Det anede mig.

VALBORG

Du havde da ikke tænkt dig ...

THOMSEN

Mor, mor, mor, der er flere grunde. Hun er tresproglig korrespondent.

VALBORG

Gør hun det også på fransk?

ROBERTO

Mamma mia!

THOMSEN

Ja, det må jeg nok sige.

VALBORG

Det er vel stort set det eneste hun kan.

ROBERTO *til Thomsen*

Græsk og tysk?

THOMSEN

I gør hende uret.

VALBORG

Sludder. Det pigebarn kan ikke tænke en selvstændig tanke ... hvorfor skal hun have del i det her?

Charlotte kommer ind.

THOMSEN

De siger, der ikke lå noget i den bærbare?

CHARLOTTE

Nej. Jeg pillede alle bilagene ud. Dem skulle det dumme svin i hvert fald ikke have lov at se.

THOMSEN

Hun er en engel, er hun ikke?

ROBERTO

Angela bellissima.

CHARLOTTE

Det ved jeg godt.

Til Valborg:

Selvtænkende.

THOMSEN

Bortset fra altså ...

CHARLOTTE

At nu mangler de? Nixen. Jeg har dem på diskette.

Hun holder disketten op.

Skal jeg selv sætte den ind?

ROBERTO *med et sjofelt grin*

Det plejer du vist.

CHARLOTTE

Hvabehar!

ROBERTO *folder hænderne*

Undskyld, il Papa.

Til Thomsen:

Tilbage til punkt uno: Hvor meget?

THOMSEN

At dele? Ja, det er jo ikke sådan at gøre op.

ROBERTO

Prøver du nu at snyde igen?

THOMSEN

Hvor kan du tro det?

ROBERTO *tager papkassen*

Hvorfor er den her for eksempel tom?

Charlottes mor kommer ind, bærende på

dragtposen.

CHARLOTTES MOR

Hvad sagde jeg! Se her! Hun har ædt dem alle sammen selv, der er ikke én tilbage.

ROBERTO

Ti stille.

CHARLOTTES MOR *til Valborg*

Og hvor er dem, De lovede at købe?

ROBERTO

Så ti dog stille. Vi er midt i en alvorlig samtale.

CHARLOTTES MOR *smider dragtposen*

Er overlægen kommet? ... Det ser det da ikke ud til.

ROBERTO

Ti stille!

CHARLOTTES MOR

Hvad skulle han også her? Der er ingen af jer, der kan helbredes.

ROBERTO

Så tier du stille.

Til Thomsen:

Hvorfor er den her tom?

CHARLOTTES MOR

Det var dog et dumt spørgsmål.

ROBERTO

Vel er det ej.

CHARLOTTES MOR

Jo, Deres Excellence, meget dumt. Han *har* jo svaret på det.

VALBORG

Har han det?

CHARLOTTES MOR

Han har ædt dem.

ROBERTO

De er syg i hovedet.

CHARLOTTES MOR *til Valborg*

Er han også overlæge?

Til Roberto:

Min kompliment. Det er ikke mange overlæger, der også tør *klæde* sig som paver.

CHARLOTTE

Han er ikke pave, mor.

CHARLOTTES MOR

Er han kun kardinal?

Hun stikker hovedet tæt på Roberto.

Det er han heller ikke. Kardinaler lugter ikke af gris. Og han er heller ikke overlæge, for diagnosen er forkert. Det er ikke mig, der er syg i hovedet. Se bare efter i bilagene.

Til Valborg:

Og når jeg siger, misfostret der har ædt alle hundrede-kronesedlerne, så er det sandt. Jeg hørte selv, han brækkede dem op igen ude på toilettet.

Til Thomsen:

Vær glad for det, lille ven, der var narko på dem alle sammen.

Til Charlotte:

Lad vær og afbryd. Du kan jo også være glad, ikke? På din egen dekadente måde. Grisen kunne være død af en overdosis af det der narko.

Til Roberto:

Fra mafiaen nede i Deres land. Skam Dem.

Til Charlotte:

Om jeg fatter, du vil arbejde sådan et sted. Men det er selvfølgelig også slut nu. Toldogskat burer jer alle sammen inde. ... Jo han gør. Han har lovet det.

Under de sidste linier har Roberto og Thomsen udvekslet indforståede blikke. Nu går de frem mod Charlottes mor for at tage hende i armen.

I får ti år uden småkager.

Hun flygter i ly bag stolen ved reolen. Til Charlotte:

Så hjælp mig dog. Jeg er din mor.

Hun kravler op på stolen.

To år ekstra for voldtægtsforsøg.

Hun tager vassen.

Pas på hovederne, siger jeg.

Hun løfter den og holder den truende over hovedet. Hundredekronesedlerne vælter ud af den. Roberto og Thomsen mister interessen for hende.

ROBERTO

Det var satans. Er det dem fra papkassen?

CHARLOTTES MOR

Hvad ellers? Han sagde jo han kun havde ædt halvdelen.

ROBERTO *til Thomsen*

Bliver du aldrig færdig med at snyde, mand?

THOMSEN

Rolig, rolig, vi deler. - Charlotte vil du?

Charlotte begynder at skrabe sedlerne sammen i fire lige store bunker på gulvet.

Alt ordner sig.

VALBORG *vil tage vassen*

Skal jeg tage den?

CHARLOTTES MOR

Ikke tale om.

Hun undersøger, om der er flere i. Der er et par stykker, som hun lader dale til jorden.

Jeg fodrer rovdyrene. ... Fik De købt kager?

VALBORG

Jeg er frygtelig ked af det, men ...

CHARLOTTES MOR

Tak, tak tak, Deres små hvide løgne kan De beholde for Dem selv - sammen med alt det andet, svindel og bedrag og det sidste knopskud.

VALBORG

Knopskud?

CHARLOTTES MOR

Korporlig vold.

Til Roberto:

Ja, det sagde jeg.

ROBERTO

Så er det nok.

Han tager fat om hende og med hjælp fra Thomsen og Valborg stopper han hende i dragtposen.

CHARLOTTES MOR

Kald på overlægen. - Kardinalen krænker min kvindelige krop. - Jeg siger det til paven. - Jeg ...

Roberto og Thomsen bærer hende ud i køkkenet. Charlottes mor protesterer videre inde i posen, men uforståeligt.

CHARLOTTE

Var det ikke lige lovlig voldsomt?

VALBORG

Hvad tror du de gør på hospitalet?

CHARLOTTE

Næh.

Roberto og Thomsen kommer tilbage.

CHARLOTTE

Så er der en bunke til hver.

ROBERTO

Grazie, signorita.

Han tager de to af dem.

THOMSEN

Hov hov. Hvad er meningen?

ROBERTO

Du har allerede nydt din del, ikke sandt?

THOMSEN

Nydt?

VALBORG

Det er fair nok.

Charlotte samler en bunke op i papkassen og giver den til Valborg. Selv tager hun den sidste bunke.

Så mangler vi kun én ting.

THOMSEN

Der er altså ikke mere, mor.

VALBORG

Du glemmer dit svigermorselskab.

THOMSEN

Mit hvad?

VALBORG

Det med de 80 millioner. Var det ikke her, det havde hjemme?

Hun åbner skrivebordsskuffen og tager det tomme plasticomslag op og kikker gennem det.

Er det det, man kalder et tomt aktieselskab? Sig nu sandheden, min dreng, for en gangs skyld.

THOMSEN

Det var jo det, der gik konkurs.

VALBORG

Og hvad så?

THOMSEN

Vi sælger skattegælden. Du får en fed check.

VALBORG

Jeg vil ikke have dine checks. Der er aldrig dækning.
Hvor er de firs millioner?

THOMSEN

Dem har aktionærene tabt. Livet på børsen går op og ned.

VALBORG

Har de tabt dem?

THOMSEN

Tab og vind med samme sind.

VALBORG

Hvor?

THOMSEN

Hvad mener du?

VALBORG

Hvor har de tabt dem?

THOMSEN

De er bare væk. Du kan se: det er tomt.

VALBORG

Sludder. De 80 millioner vandrede frem og tilbage der på bordet for lidt siden. De har aldrig været uden for det her kontor. De må være her endnu.

ROBERTO

Ja selvfølgelig.

VALBORG

Hvor?

ROBERTO

Han har flyttet dem.

THOMSEN

Idiot!

ROBERTO *til Valborg*

For at snyde dig og mig.

Valborg åbner den anden skrivebordsskuffe og tager det fyldte plasticomslag op.

VALBORG

Du har vist noget at tilstå, min dreng?

THOMSEN

Okay, okay. De er ført over i moderselskabet.

VALBORG

Det her?

Thomsen nikker.

ROBERTO

Firs milione? ... Rævepels.

VALBORG

Og det er ikke gået konkurs?

THOMSEN

Nej.

VALBORG

Det her selskab ...

THOMSEN

Ja?

VALBORG

Det vil jeg gerne være direktør for.

ROBERTO

Sacre Madonna!

THOMSEN

Det kan du ikke.

VALBORG

Hvorfor ikke? Sagde du ikke det var et moderselskab?

ROBERTO

Glem ikke, vi deler.

VALBORG

Ikke tale om.

THOMSEN

Jo, vi deler.

VALBORG

Det skal du vel ikke bestemme.

THOMSEN

Nej.

VALBORG

Hvem så?

THOMSEN *peger på Roberto*

La familia.

Thomsen tager klippekortet fra skrivebordet og rækker det til Valborg.

Men skal der være gilde, så lad der være gilde. Her har du til bussen hjem, mor.

SLUT

Har du fået lyst til at kommentere stykket, kan du maile til kaj.himmelstrup@mail.tele.dk

Har du fået lyst til at læse flere af hans stykker, kan du finde en del på www.skuespil.net. Eller på hans hjemmeside. www.kajhimmelstrup.dk

Andre tekster er til salg som E-bøger hos www.saxo.dk